

ταλέντο

ταλέντο, το, ουσ. [<ιταλ. talento <λατιν. talentum <αρχ. τάλαντον], **1.** το φυσικό χάρισμα η εξαιρετική ικανότητα που έχει κάποιο άτομο σε κάτι εκ γενετής και αυτό το ίδιο το άτομο: «έχει ταλέντο στη μουσική || είναι ταλέντο στη ζωγραφική || είναι το ταλέντο της οικογένειας || γίνεται διαγωνισμός τραγουδιού για ταλέντα». (Λαϊκό τραγούδι: μ' ένα γλυκό σου φιλί μ' έχεις στείλει, έχεις μεγάλο **ταλέντο** στα χείλη). **2.** λέγεται και με αρνητική διάθεση: «έχει μεγάλο ταλέντο να σε βάζει στο χέρι || είναι ταλέντο στις απατεωνιές».

- **κρυφό ταλέντο, α.** λέγεται για άτομο που κατά καιρούς εκδηλώνει διάφορες θετικές ιδιότητες, διάφορα χαρίσματα που μας ήταν άγνωστα. **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση.

- **κυνηγός ταλέντων**, άτομο του καλλιτεχνικού ή του αθλητικού χώρου που ανακαλύπτει νέα ταλέντα: «είναι σπουδαίος κυνηγός ταλέντων κι έχει ανακαλύψει τους περισσότερους τραγουδιστές, που σήμερα είναι φήμες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας